

Öylesine

– Lütfiye Çanacık · 26 Mayıs 2026

Gezmekten tozmaktan yazamaz oldum. O etkinlik bu etkinlik derken bayram gelmiş, sınavlar kapıda, ne çok sorumluluk almışım omuzlarıma kendi kendime, o kadar hızlı akıyor ki hayat, sincap gibi yaşamak zor bu hayatta, zıp zıp zıp o ağaçtan bu ağaca oradan buraya buradan oraya şimşek hızıyla yok valla benim sincap gibi yaşama arzumu biraz frene basa basa yaşamalıyım, ben sincap değilim ki; geride tatlı yorgunluklar kalıyor ama siyasetçilerin, mevki makam sahiplerinin disiplin disiplin aşırı disiplin her şeye yetebilme gidebilme bulunabilme yok ya hiç bana göre değil, kendimi koyuyorum deney laboratuvarına da ben ancak bir tohumu toprağa atıp, onu sulayıp, filizlenmesini görmek istiyorum, sabırla yavaşça meyve vermesini arzuluyorum toprağa basmak istiyorum. Hele ki ticaret hızlı ticareti de sevmiyorum, ticaretin için de zahmet olmalı ki rahmet olsun, şimdi develer yükü ile kervanlar geçse, o kervanların içinde ticaret bambaşka, uçak hızıyla geliyor şimdi, ne haz kalıyor ne tat, o kadar kısa sürede ulaşıyor ki, zevk bitiyor, ben deve yükü ile gelecek olan o kumaşları, o kokuları beklemeyi seviyorum, hayatı zor kılan şeyleri değil, içindeki emeği gayreti niyeti ve sonra kavuşmayı umut ediyorum, tabi ki şimdi o kumaşlar nerede o kokular nerede kim bilir...Bu hızla giden yutan sosyal medya görünür olabilme hastalığı bir bağımlılık haline gelmişken ben de nasibimi almıyor değilim; yerli ersiz yapılan yorumlar görüyorum, beni tanımadan etmeden, yapılan yorumlar üzüntü verici, neymiş efendim Kürtçe, Zazaca, İngilizce'den Fransızca'dan kıymetlidir bana göre demişim. Evet ben burada yaşıyorsam, gelenek ve görenekleri ve dilleri varsa, aynı toprakta aynı bayrağın altında yaşıyorsak elbette öğreneceğim, bugün Karadeniz'de yaşasam Lazca'ya heveslenirdim. İngilizce akademik düzeyde önemlidir, Almanca bilimsel ama benim vurgu yaptığım ana dil, benim ana dilim Türkçe ise, onun Zaza'ca, Kürtçe neden yadırgıyorsun be kardeşim, sen Kızıldereli avına mı çıktın diyesim geliyor susuyorum, ben seviyorum sen sevmedikçe de daha çok seviyorum senin yerine bilesin ki ben kardeşliğin ne demek olduğunu, vicdanın ve merhametin ne demek olduğunu Diyarbakır'da, Bingöl'de, Elazığ'da görüyor yaşıyorum bu da Evliya Çelebi seyahatnamesi olmasa da benim küçük bir ayak izim olduğunu düşün derim.